

Zvende smukke Biser.

Den Første:

om

Skjøn Anna

en Kongedatter af England, som i sin Barndom blev af Røvere bortstjaalen og solgt til Hertugen af Mecklenborg, som siden begjærede Kongen af Englands Datter til Gemalinde, samt hvorledes der ved Skjøn Annas Herkomst paa en forunderlig Maade blev opdaget.

Den Anden:

Den Dødes Tilbagekomst.

(Mel. Lilla Klara &c.)

Christiania. Tilkjøbs hos F. Steens Enke.

V box. 24:697

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30 40 50 60 70 80 90 200

0
mm
10
20
30
40
50
60
70
80
90
100
10
20
30
40
50
60
70
80
90
100
10
20
30
40
50
60
70
80
90
200

De Røvere vilde stjæle gaae,
Saa langt ubi fremmede Lande,
Saa stjal de bort det Kongens Barn,
Den Jomfru hed skjon Anna.

2.

De forte hende i fremmed' Land
En Hertugs Søn til Haande,
For hende saameget Guld gav han,
Den Jomfru heed skjon Anna.

3.

De vare sammen i otte Aar,
Syv Sønner tilsammen monne fange,
For hendes Ord og Ydmyghed
Blev denne Herre en Konge.

4.

Den Herre var af Mecklenborg-Land
Af fyrstlig Byrd og Stamme;
Kongens Datter af Engelland
Var hannem solgt i Haande.

5.

Der otte Aar forgangen var,
Hun kunde det mærke og kjende
At han vilde sig en anden fæste,
Forlade da vilde han hende.

6.

Skjon Anna gaaer for hans Moder at staae,
Moder, sagde hun, Frue,
Vil I Eders Søn bede om,
At han vil mig trolove.

— 3 —

7.

Ja saamen vil jeg saa,
Seg vil det gjerne gjøre.
Han lover sig aldrig nogen Jomfrue,
Der kan mig kjærere være.

8.

Den Fyrstinde gaaer for sin Søn at staae,
Konning, sagde hun, Herre!
Hvorledes vil du leve saa
I Slegfred-Levnet mere.

9.

Du skal love Skjon Anna din Viv
Din Ugtebrud at være,
Dg da bliver Eders Sønner syv
Til Ugteborn med Tre.

10.

Nei saamen Moder gjør jeg ei,
Hun er af fremmede Lande,
Hendes Forældre kjender jeg ei,
Hun er mig solgt i Haande.

11.

Den Herre lod derpaa Breve gaae ud,
Ja Bryllups Breve skrive,
En anden fæste sig til Brud,
Hans Dronning skulde blive.

12.

Skjon Anna gaaer i høie Loft,
Hun hørte de Ridderses Røste,
Give det Gud i Himmerig,
Mit Hjerte maatte briste.

13.

Skjon Anna gaaer i høie Loft
Hun hørte de Riddere saa bolde,
Hjælp nu Gud ubi Himmerig,
Seg maatte min Kjæreste beholde,

14.
Den Herre gaaer for Skjon Anna at staae,
Anna, du deilige Qvinde,
Hvad giver du for Gaver god
Til min Brud og Fyrstinde.

15.
Jeg giver hende Gaver riig
Konning, sagde hun, Herre!
Jeg giver hende mine Sønner syv
De skal hendes Tjenere være.

16.
Det er slet ingen Gave riig
Anna, du deilige Qvinde,
Andre Gaver skal du hende give,
Vil du mit Venfskab vinde.

17.
Da skal jeg give hende Gave riig,
Konning, sagde hun, Herre!
Jeg giver hende Eders eget Liv,
Jeg vil det saa nødig ombære.

18.
Det er slet ingen Gave riig,
Anna, du deilige Qvinde,
Dit bedste Guldspand du hende give,
Vil du hendes Venfskab vinde.

19.
Mit bedste Guldspand skal hun ikke have,
Jeg vil det ikke ombære,
Det gav I mig til Morgengave,
Derfor fik I min Tre.

20.
Den Herre gaaer for sin Brud at staae,
Min ædle Brud og Fyrstinde,
Hvad for Gaver give I nu
Anna min Slegfredqvinde,

21.
Jeg giver hende Gave god,
Konning, sagde hun, Herre!
Jeg giver hende mine gamle Skoe
Hun sommer dem bedst at bære.

22.
Saadant er ikke Gave nok,
Min ædle Brud og Fyrstinde,
I give hende anden Gave god,
Om I mit Venfskab vil vinde.

23.
Saa vil jeg give hende Gaver riig,
Konning, sagde hun, Herre,
Jeg giver hende mine Møller, syv,
De ligge over Rhin saa fierne.

24.
De Møller, de ere saa vel belagt,
De ere saa vel beprydet
Og det vil jeg for sanden sige,
De male Kaneel og Hvede.

25.
Skjon Anna hun sagde, min ædle Herre,
Vil I mig det forlove,
At jeg maa gaae i høie Loft
Eders unge Brud at skue.

26.
Nei, saamen det maa du ei,
Du maa det ikke gjøre,
Kom ikke i det Brudehuus,
Lad mig det ikke spørge.

27.
Skjon Anna gaaer for hans Moder at staae,
Moder, sagde hun, Frue!
Maa jeg i det Brudehuus gaae,
Min Herres Brud at skue.

28.
Ja, saamen det maa du saa,
Sagde hans Moder til hende,
Tag dine bedste Klæder paa,
Og alle dine Moer og Qvinder.

29.
Skjøn Anna ind ad Døren trin,
Baade med Angest og Nøde,
Hendes 7 Sønner for hende gik,
Bare klædte i Skarlagen røde.

30.
Skjøn Anna tog Solokanden i Haand,
For Bruden begyndte at skænke,
Daarene hende paa kinden randt,
Som enhver vel selv kan tænke.

31.
Den Brud gaaer for sin Herre at staae,
Konning, sagde hun, Herre!
Hvor er den skjønnne Jomfru fra,
Hvi græder hun saa saare.

32.
Hør! I kjære unge Brud min,
Jeg siger Eder for sande,
Det er min Søsterdatter sin,
Er hentet af fremmede Lande.

33.
Al nei, min Herre, det er ei saa,
Det kan jeg vel forstaae,
Eders Slegfredviv det være maa,
Naade Gud, hvor det vil gaae.

34.
Sandhed jeg Eder sige vil,
Lil hendes Sorg og Waande,
Hun blev mig buden for Penge til
Og solgt af fremmede Lande.

35.
Det er hendes Børn, som I her seer,
Syv Sønner for Eder staae,
De skulle nu Eders Tjenere være,
Det gjør hende Sorrig og Waande.

36.
Jeg havde mig en Søster klein,
En Søster, som hedte Anna,
Hun blev af Rovere stjaalen hen,
Og solgt i fremmede Lande.

37.
Hun blev stjaalen da hun var Barn,
Udi sine Ungdoms-Aare,
Hendes Forældre til stor Harm,
De sørge for hende saa saare.

38.
Er du skjøn Anna, Søster min,
Du ædle Fiols Blomme,
Ret aldrig glad var Moder din,
Siden du af Landet mon komme.

39.
Du er min Søster, det høre jeg vel
Det er nok aabenbare,
Behold ikkun din Herre selv.
Gud Eder længe spare.

40.
Der blev stor Glæde over Kongens Gaard;
Der var stor Lyst og Gammen,
Den Konning og skjøn Anna da
Bleve begge viede tilsammen.

41.
Nu drog den unge Brud hjem igjen,
Alt til sin Faders Lande,
Den yngste Søn fulgte hende hjem,
Hvis Moder var skjøn Anna.

Den Dödes Tilbagekomst.

(Mel. Lilla Clara).

Når jag gråt så suckade min Mamma,
 Lilla Clara! o! hvår tius och snål;
 Nu min Moer, jag säger dig det samma:
 Gråt ei öfver mig, thy jag er snål:
 See! hur mil och leande jag hoilar,
 I met blecha himmelska Behag;
 See! hur öfver jordisk schjen jag smilar
 Mot min gode Moer og Faer i Dag. :;

Tak min Papa for hvår Gång på Armen
 Du med Faders Kärlek sagda mig,
 Tak min Mamma for hvår Gång til Barmen
 Du med Moders Omhet trykta mig.
 Nu kan min lilla Clara också tala;
 Fast det Sproch for Berlden okänd är,
 Och som jordisk Mynt ej kan betala,
 Meer end Mamma's Tårer og Besvær. :;

Gud som altid är så god har geet mig,
 Lov at helza på min Mamma om
 Och en litan Seraphin har let mig
 Til den Bønning thy han kante den,
 Når du seer et Glimt om Minatstimen,
 Clara kan jo inte fremma dig,
 Två små Ljus, så vit at denna Stjernan
 Kommer från min lilla Bån och mig. :;

Som et lilla Bieschap de mig schikor
 At bestella godt Dvarteer for dig,
 Når du kommer, står jag glad och nichar,
 D! velkommen Mamma up tel mig,
 Du skal moras godt hos lilla Clara,
 Tusand Anglar venta på dig der,
 Du bør hima stot i Himlan vara,
 Som på Jorden meer end Anglar är. :;